

**AVTAL MELLAN KONUNGARIKET SVERIGES REGERING OCH
REPUBLICEN NICARAGUAS REGERING OM FRÄMJANDE OCH
ÖMSESIDIGT SKYDD AV INVESTERINGAR**

Konungariket Sveriges regering och Republiken Nicaraguas regering,

som önskar intensiviera det ekonomiska samarbetet till ömsesidig nytta för de båda länderna och vidmakthålla skäliga och rättvisa förhållanden för investeringar av den ena avtalspartens investerare inom den andra avtalspartens territorium,

som erkänner att främjande och ömsesidigt skydd av sådana investeringar gynnar utvecklingen av de ekonomiska förbindelserna mellan de båda avtalsparterna och stimulerar investeringsinitiativ,

har kommit överens om följande.

Artikel 1 Definitioner

I detta avtal används följande definitioner:

1. Termen *investering* avser alla slags tillgångar, som ägs eller kontrolleras och investerats direkt eller indirekt av en investerare från den ena avtalsparten inom den andra avtalspartens territorium under förutsättning att investeringen har gjorts i överensstämmelse med den andra avtalspartens lagar och andra författningar, och omfattar i synnerhet men inte uteslutande

a) lös och fast egendom liksom varje annan sakrätt såsom inteckning, panträtt, säkerhet och nyttjanderätt,

- b) andelar och andra slag av intressen i företag,
- c) fordringar på penningar eller på annan prestation av ekonomiskt värde,
- d) immateriella rättigheter, tekniska processer, firmanamn, know-how, goodwill och andra liknande rättigheter,
- e) affärskoncessioner grundade på lag eller enligt avtal innefattande koncessioner att undersöka, utveckla, utvinna eller bearbeta naturtillgångar.

En ändring i den form i vilken tillgångar är investerade skall inte inverka på deras karaktär av investeringar.

Egendom, som på grund av leasingavtal ställs till förfogande för en leasingtagare inom den ena avtalspartens territorium av en leasinggivare som är en investerare från den andra avtalsparten, skall inte bli mindre förmånligt behandlad än en investering.

2. Termen *investerare* avser

- a) fysiska personer som är medborgare i en avtalspart i enlighet med dennas lagstiftning,
- b) juridiska personer som har sitt säte inom endera avtalspartens territorium eller i vilka en investerare från endera avtalsparten har ett övervägande intresse.

3. Termen *avkastning* avser de belopp som en investering ger i avkastning och omfattar i synnerhet, men inte uteslutande, vinstmedel, ränta, realisationsvinster, utdelningar, royalties och avgifter.

4. Termen *territorium* avser vardera avtalspartens territorium och de havsområden, som ligger intill kusten, över vilka avtalsparten i enlighet med folkrätten utövar suveräna rättigheter eller jurisdiktion.

Artikel 2 Främjande och skydd av investeringar

1. Vardera avtalsparten skall, med beaktande av sin allmänna politik beträffande utländska investeringar, främja investeringar inom sitt territorium av den andra avtalspartens investerare och tillåta sådana investeringar i enlighet med sin lagstiftning.

2. Med förbehåll för lagar och bestämmelser avseende utlänningars inresa och vistelse skall sådana personer, som arbetar för den ena avtalsslutande partens investerare och medlemmar av deras hushåll, tillåtas att inresa i, uppehålla sig inom och lämna den andra avtalspartens territorium för att utföra verksamhet med anknytning till investeringar inom denna avtalsparts territorium.

3. Vardera avtalsparten skall säkerställa att investeringar, som gjorts av investerare från den andra avtalsparten, alltid får en skälig och rättvis behandling och skall inte hindra förvaltning, underhåll, utnyttjande, åtnjutande eller avyttrande därav och inte heller förvärv av varor och tjänster eller försäljning av deras produktion genom oskäligen eller diskriminerande åtgärder.

4. Investeringar, som gjorts i enlighet med den avtalsparts lagar och andra författningar inom vars territorium de har satts igång, skall åtnjuta fullständigt skydd enligt detta avtal, och i inget fall skall en avtalspart ge en mindre förmånlig behandling än den som fordras enligt folkrätten.

5. Avkastning av en investering skall ges samma behandling och skydd som en investering.

Artikel 3 Nationell behandling och mest-gynnad-nationsbehandling av investeringar

1. Vardera avtalsparten skall ge investeringar gjorda inom dess territorium av investerare från den andra avtalsparten en behandling som inte är mindre förmånlig än den som den ger investeringar gjorda av dess egna investerare eller investerare

från tredje stat, beroende på vilken behandling som är den mest förmånliga.

2. Oaktat bestämmelserna i punkt 1 i denna artikel skall en avtalspart, som har ingått eller kan komma att ingå avtal om upprättande av en tullunion, en gemensam marknad eller ett frihandelsområde, ha rätt att ge en förmånligare behandling av investeringar gjorda av investerare från en stat, som också är part i ett sådant avtal eller av investerare från några av dessa stater.

3. Bestämmelserna i punkt 1 i denna artikel skall inte tolkas så att den ena avtalsparten åläggs att till den andra avtalspartens investerare utsträcka förmånen av behandling, preferenser eller privilegier som följer av en internationell överenskommelse eller uppgörelse som helt eller till övervägande del gäller beskattning eller av nationell lagstiftning som helt eller till övervägande del gäller beskattning.

Artikel 4 Expropriation och ersättning

1. Ingendera avtalsparten skall vidta åtgärder som direkt eller indirekt frántar en investerare från den andra avtalsparten en investering, såvida inte följande villkor är uppfyllda:

a) åtgärderna vidtas i allmänt intresse och med stöd av ett vederbörligt rättsligt förfarande,

b) åtgärderna är otvetydiga och icke-diskriminerande,

c) åtgärderna åtföljs av betalning av prompt, adekvat och effektiv ersättning, som skall kunna överföras utan dröjsmål i fritt konvertibel valuta.

2. Endera avtalspartens investerare vars investeringar inom den andra avtalspartens territorium lider skada till följd av krig eller annan väpnad konflikt, nationellt nödläge, revolt, uppror eller upplopp skall i fråga om restitution, gottgörelse, ersättning eller annan uppgörelse medges en behandling som inte

är mindre förmånlig än den som denna avtalspart ger sina egna investerare eller investerare från tredje stat. Härav följande utbetalningar skall kunna överföras utan dröjsmål i fritt konvertibel valuta.

Artikel 5 Överföring

1. Vardera avtalsparten skall utan dröjsmål tillåta överföring i fritt konvertibel valuta av betalningar som avser en investering, såsom

a) avkastning,

b) behållningen av en total eller partiell försäljning eller likvidation av investeringar som görs av den andra avtalspartens investerare,

c) penningmedel som utgör återbetalning av lån,

d) inkomster som uppbärs av personer som inte är ifrågavarande avtalsparts medborgare, som har tillstånd att arbeta i samband med en investering inom dess territorium, och andra penningmedel avsatta för att täcka kostnader i samband med förvaltningen av investeringen.

2. Överföringar som avses i detta avtal skall verkställas till den marknadskurs för växling som gäller den dag överföringen sker med avseende på enstaka transaktioner i den valuta som skall överföras. I avsaknad av en marknad för utländska valutor skall den växelkurs tillämpas som senast tillämpades för inkommande investeringar eller den senaste växelkursen för konvertering av valutor i särskilda dragningsrätter, beroende på vilkendera som är den mest förmånliga för investeraren.

Artikel 6 Subrogation

Om en avtalspart eller dess utsedda organ gör en utbetalning till någon av sina investerare i enlighet med en garanti som den har beviljat med avseende på en investering inom den andra

avtalspartens territorium, skall den sistnämnda avtalsparten, utan förfång för den förstnämnda avtalspartens rättigheter enligt artikel 8, erkänna överlåtelsen av alla rättigheter och anspråk som tillkommer en sådan investerare till den förstnämnda avtalsparten eller dess utsedda organ och den förstnämnda avtalspartens eller dess utsedda organs subrogation av sådana rättigheter eller anspråk.

Artikel 7 Tvister mellan en investerare och en avtalspart

1. Tvister om en investering mellan en investerare från den ena avtalsparten och den andra avtalsparten skall, om möjligt, lösas i godo.

2. Vardera avtalsparten samtycker härmed till att hänskjuta till Internationella centralorganet för biläggande av investeringstvister (ICSID) för avgörande genom förlikning eller skiljedom enligt Washingtonkonventionen den 18 mars 1965 om biläggande av investeringstvister mellan stater och medborgare i annan stat varje sådan tvist, som inte har avgjorts inom sex månader efter den dag då tvisten väcktes av någon av parterna. Om parterna i tvisten har olika uppfattning om huruvida förlikning eller skiljedom är det lämpligaste förfarandet för avgörande, skall investeraren ha rätt att välja.

3. Vid tillämpningen av artikel 25.2 b i Washingtonkonventionen skall varje juridisk person som har bildats i enlighet med den ena avtalspartens lagstiftning och i vilken en investerare från den andra avtalsparten, innan en tvist uppstår, hade ett övervägande intresse behandlas som en juridisk person tillhörig den andra avtalsparten.

4. Det samtycke som lämnas av vardera avtalsparten enligt punkt 2 i denna artikel och en investerares hänskjutande av tvisten för avgörande enligt samma punkt skall uppfylla de krav i kapitel II i Washingtonkonventionen som gäller centralorganets jurisdiktion.

5. En skiljedom som meddelats enligt denna artikel skall vara slutgiltig och bindande för de tvistande parterna. Vardera avtalsparten skall utan dröjsmål genomföra vad som bestämts i en sådan skiljedom och tillse att skiljedomen verkställs inom dess territorium.

6. En avtalspart skall inte i ett förfarande som gäller en investeringstvist som försvar, genfordran, rätt till motfordran eller av någon annan anledning åberopa att gottgörelse eller annan ersättning mottagits för hela den påstådda skadan eller del av denna till följd av försäkring eller garantiavtal.

Artikel 8 Tvister mellan avtalsparterna

1. Tvister mellan avtalsparterna om tolkningen eller tillämpningen av detta avtal skall, om möjligt, lösas genom förhandlingar mellan de båda avtalsparternas regeringar.

2. Om en tvist inte kan lösas på det detta sätt inom sex månader efter den dag då förhandlingar begärdes av endera avtalsparten, skall tvisten på begäran av endera avtalsparten hänskjutas till skiljedomstol.

3. En skiljedomstol skall upprättas för varje enskilt fall varvid vardera avtalsparten skall utse en ledamot. Dessa båda ledamöter skall därefter ena sig om att utse en medborgare i tredje stat att vara skiljedomstolens ordförande, som skall utses av de båda avtalsparternas regeringar. Ledamöterna skall ha utsetts inom två månader och ordföranden inom fyra månader från den dag då den ena avtalsparten har underrättat den andra om sin önskan att hänskjuta tvisten till skiljedomstol.

4. Om de tidsfrister som avses i punkt 3 i denna artikel inte har iakttagits, kan endera avtalsparten i avsaknad av annan tillämplig överenskommelse anmoda presidenten i Internationella domstolen att göra de erforderliga utnämningarna.

5. Om presidenten i Internationella domstolen är förhindrad att fullgöra den uppgift som avses i punkt 4 i denna artikel eller

är medborgare i endera avtalsparten, skall vicepresidenten anmodas att göra de erforderliga utnämningarna. Om vicepresidenten är förhindrad att fullgöra denna uppgift eller är medborgare i endera avtalsparten, skall den till tjänsteåren äldste ledamoten av domstolen som inte har förfall eller som inte är medborgare i endera avtalsparterna, anmodas att göra de erforderliga utnämningarna.

6. Skiljedomstolen skall fatta sitt avgörande genom majoritetsbeslut vilket skall vara slutgiltigt och bindande för avtalsparterna. Vardera avtalsparten skall bära kostnaden för den ledamot som den utsett och kostnaderna för sin representation i skiljeförfarandet; kostnaden för ordföranden och kostnaderna i övrigt skall till lika delar bäras av de båda avtalsparterna. Skiljedomstolen kan emellertid i sitt beslut bestämma att en större del av kostnaderna skall bäras av en av avtalsparterna. I alla andra avseenden skall skiljedomstolen själv bestämma sin arbetsordning.

Artikel 9 Tillämpning av avtalet

Detta avtal skall tillämpas på alla investeringar vare sig de gjorts före eller efter den dag då avtalet trädde i kraft, dock inte på en tvist om en investering vilken har uppstått eller på ett anspråk rörande en investering vilket har reglerats före dagen för ikraftträdandet.

Artikel 10 Ikraftträdande, varaktighet och uppsägning

1. Avtalsparterna skall notifiera varandra när de konstitutionella formaliteterna för avtalets ikraftträdande har uppfyllts. Avtalet träder i kraft den första dagen i den andra månaden som följer efter dagen för mottagandet av den sista notifieringen.

2. Detta avtal skall gälla för en tid av 20 år. Därefter skall det fortsätta att gälla till dess att tolv månader förflutit från den dag då endera avtalsparten skriftligen har meddelat den andra avtalsparten om sitt beslut att säga upp avtalet.

3. I fråga om investeringar som gjorts före den dag då uppsägningen av detta avtal trätt i kraft skall bestämmelserna i artiklarna 1-9 fortsätta att gälla för en tid av ytterligare 20 år från den dagen.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen befullmäktigade, undertecknat detta avtal.

Upprättat i Stockholm den 27 maj 1999
i två exemplar på svenska, spanska och engelska språken, vilka tre texter är lika giltiga. I händelse av tolkningsskiljaktigheter skall den engelska texten ha företräde.

För Konungariket Sveriges
regering

För Republiken Nicaraguas
regering

